

גידול בדיקת חלב כמזון לביתן חלב הססה

א. י"ד יונה' ס' ת"י ס' י"א ז"ל (22)

ב. נ"ר ע"ז ס' ס' ז"ל

ג. ש"ת ח"ת' ס' ק"י

ד. חרות ד"ר ע"ז

ה. קוד"ק הלכות פסח' ס' ה"א ק"י

נ"ר (22)

א. ואינו מניח בביתו וכו'. ר"ל (ה) שלא לזה לאחד קודם נסיעתו שיבדוק כשיגיע ומנו דאם מינה לאחד ע"ו שוב ח"י צעמנו לבדוק דשלונו של אדם כמותו וכבר נחבאר לעיל סימן תל"צ במ"צ דלכחמלה טוב יותר לננות אנשים לבדיקה ואם אין לו יוכל לננות גם אשה לזה: (ב) תוך שלשים יום. ואפילו אין דעתו לחזור כלל עד אחר הפסח ולא יראה החמץ שבציתו משום דמאז והלאה (ג) חל עליו חובת הבדיקה: (ג) זקוק לבדוק. (ג) בלילה שלפני יציאתו לאור הנר וגם נר"ך או (ד) לבטל החמץ שלא ראה (ה) כמו בליל י"ד ואם שכח לבדוק בלילה יבדוק ביום

א. י"ד יונה' ס' ת"י

תלו דין המפרש בים והיוצא בשיירא. ובו ג' סעיפים:

א. המפרש מיבשה לים או יוצא בשיירא (א) ואינו מניח (ה) בביתו מי שיבדוק (ב) תוך שלשים יום (ג) (ג) * זקוק לבדוק. (ד) * (ולא יבדק או על ציפור חמץ) (כל זו)

ד. נ"ר ע"ז ס' ס' ז"ל

ולענין אם מחויב לבדוק בליל י"ד החמרים שצדעמו למכרן למחר לנכרי עם החמץ שלהם-יש דעות בין החמוריים שדעת המקור חיים והחיי אדם שר"ך לבדוק מאחר שיש דעות בין עינין לא חזיק בהם הנכרי. וגם המפסח הוא כרשות צעה"צ עדיין אמנם כחשוכה בנין עולם סימן כ' חולק ודעתו דא"ל בדיקה צ"ה ענמו שמוכר למחר לעכו"ם מקיים חשינו וביעור. ולא גרע מחמץ שמואל אחר הבדיקה שמשיר למאכלו למחר ואינו מחויב לעור הכל ואף צ"ה צעם שמקיים בדיקה צנימו הוא משיר לאלו החמרים למכרו למחר לעכו"ם. וכן כחשוכה חתם סופר סימן קל"א דעתו להקל כשמקיים מצות בדיקה בשאר חדרים וכן נספר אשל חזריהם כתב דמסתברא להקל וכן פשוט המנהג עי"ש אך שר"ך לומר שצ"ה צעם המכירה שמוכר לו החמץ וכל החמץ הנמלא בו (כדי לכלול בו גם החמץ הנמלא בחורין ובסדקין) ולא יאמר לו כפתחא שמוכר לו החמץ והיי"ש והשכר הנמלא בו [פתחי משונה] ומ"מ אף דאין למחות ביד המקילין. המוכר ביום י"ג שפיר עדיף טפי. כחצו החמוריים כל שלשים יום נר"ך לעיין בכל דבר שעושה שלא יאחר בו חמץ באופן שלא יוכל להסירן בנקל:

ב. חרות ד"ר ע"ז (22)

ובאופן שמוכר את החמץ לנכרי, דעת הגרי"ש אלישיב (אשרי האיש ח"ג פניא אות לו, הליכות והנהגות על הלכות פסח עמ' 15) שלאחר הפסח צריך לקבוע את המזוזה מחדש, כיון שכשהיה החמץ קנוי לנכרי היה פטור ממוזוה, אם כן כשהחזר וקוננו מהנכרי, הרי יש כאן משום יתעשה ולא מן העשוי. אולם באופן שמשכיר את החמץ לנכרי, אינו צריך לאחר הפסח לקבוע את המזוזה מחדש, משום שגם בשעה שהחמץ מושכר לנכרי אינו פטור ממוזוה. וכן הורה הגרי"ן קרליץ (חוט שני שם עמ' קח) שכך המנהג.

ג. ש"ת ח"ת' (מבוא חרות ד"ר ע"ז)

22) וכשלא מקיים מצות בדיקה בשאר חדרים, מבואר בדבריו (שם) שחייב לקיים מצות בדיקה בחדר המושכר לנכרי. וטעם הדבר, משום שמוטל על האדם לקיים מצות בדיקה [מלבד החיוב לבדוק מצד חשם חמץ הנמצא בבית], וכמו ביצא מביתו של נכרי תוך שלשים יום לחג, ואינו נכנס לבית אחר, שכתב השר"ע (כאן) שחייב לקיים מצות בדיקה בבית שיצא ממנו [ואף על פי שנכנס לשם נכרי אחר, שיוכה בחמץ].

ה. קוד"ק הלכות פסח

בחורי ישיבה שבפנימיה

- ז. הבדיקה בפנימיה חל על בחורי הישיבה, והבחורים שבכל חדר וחדר חייבים בבדיקת כל החדר כדין חדר של שותפים.
- ח. בחור שדר בעיר של הישיבה ויכול להגיע לפנימיה בליל י"ד ולבדוק מדינא עדיף להמתין מלבדוק עד ליל י"ד ויחזור בליל י"ד ויבדוק בכרכה.